

ORATORIJ SV. FILIPA NERIJA PRIDE NA ANGLEŠKO

Po vrnitvi v Anglijo za božič leta 1847 je Janeza Henrika in njegove prijatelje pot spet vodila v Birmingham, kjer so se naselili. Kakor je sv. Filip Neri svoj prvi oratorij ustanovil sredi Rima, tako so tudi oratoriji po svetu delovali pretežno v mestih. Razlika s prijetni Oxfordom, kjer je Newman preživel mlada leta, je bila velikanska. Birmingham je bil mesto, katerega utrip je narekovala industrijska revolucija, hitro rastoče mesto s tovarnami, hrupnimi stroji, z žarečimi in kadečimi se plavži. Ob umazanih ulicah so nastal dolge vrste hiš za revne tovarniške delavce.

Newman je za svojo skupino našel primerno bivališče v stavbi, v kateri je bila prej žganjarna. Preuredil jo je v samostan z veliko kapelo in knjižnico, kamor je preselil cele skladovnice svojih knjig.

Ko so oznanili prvo bogoslužje v kapeli, so se bali negotovanja med meščani, kajti katoličani na Angleškem niso bili priljubljeni. Tem bolj so bili presenečeni, koliko ljudi je prišlo k sveti maši. Nasprotovanja na bilo. Prihajalo je zlasti veliko otrok. Bili so zanemarjeni in prezeblji, toda željni pouka, saj so mnogi morali že s sedmimi leti delati v tovarnah.

Za duhovnike je bilo v Birminghamu veliko dela. Naporno je bilo predvsem spovedovanje v poletnem času v zatohli kapeli in še bolj zatohli spovednici.

Newmana so čakale težke naloge. Na noge je bilo treba postaviti novo skupnost oratorija. Za to ni dovolj preseliti nekaj pohištva, prebeliti stene in obnoviti tapete. Najtežje je bilo ustvariti pristen in ljubeč družinski duh, kajti človeška narava je sebična in muhasta.

Oratorij ni redovna skupnost, v kateri bi člani izrekli večne zaobljube. Oratorijanec je duhovnik, ki v takšni skupnosti živi z drugimi duhovniki. Držati se mora hišnih pravil ter v ljubezni in slogi zaživeti s svojimi sobrati. Če spozna, da to ni njegova poklicanost, lahko odide. Newman je o sv. Filipu Neriju rekel: »Njegova zaobljuba je ljubezen. Ne pozna nobene druge vezi in zaobljube.« Sveti Filip Neri pa je zapisal: »Vedno moramo živeti v Bogu in umirati sebi. Samo Bog je pomemben. Bog je vse. Jaz sem popolnoma nepomemben.«

Iz Newmanovih duhovnih spisov:

Knjiga Razodetja govori o velikem znamenju na nebu: o ženi, ki je ogrnjena s soncem, z luno pod nogami in z vencem dvanajstih zvezd na glavi. Govori tudi o otroku, dečku, ki ga je porodila. Žena je Marija, deček je Jezus. Zakaj sveti pisatelji ne govorijo veliko o Marijini veličini? Moj odgovor je: ko so apostoli in evangelisti pisali, je bila – ali je utegnila biti – Marija še živa. Samo ena knjiga je bila zanesljivo napisana po njeni smrti, Janezovo Razodetje, in ta knjiga jo povsem jasna razglša za svetnico – postavlja jo v nebesa.

Kraljica vseh svetnikov – prosi za nas!

Sveti Janez Henrik Newman – prosi za nas!